

Mateu Figuerola un cadàver polític per **Esquerra Independentista La Segarra** 09 oct 2009
06:02:19

Modificat: 06:14:46 Reproduïm aquí una carta al director del setmanari local La Veu de la Segarra que va ser censurada a fi de protegir la figura de Mateu Figuerola i Niubó. No hi ha dubte que darrere d'aquesta censura hi ha un pacte polític a l'ombra, amb el mitjà de comunicació com a principal braç executor, en virtut del qual Figuerola es compromet a no criticar mai més els polítics locals de Cervera a canvi de què s'aturi la campanya de crítiques provocada per la sortida de diversos militants en protesta per la ultradretanització del Partit per Catalunya, que s'ha concretat en un pacte electoral de Figuerola amb el MSR. Recordem que el secretari general del Movimiento Social Republicano ha estat condemnat ahir mateix per difusió d'idees genocides. L'escàndol és tan gros que per als polítics de La Segarra ha estat molt fàcil, en aquest moment de feblesa, de comprar el silenci de Figuerola a canvi de no publicar cap més informació crítica dels escindits contra la organització ultradretana que Figuerola dirigeix i que té dos càrrecs a l'ajuntament de Cervera.

UN CADÀVER POLÍTIC ANOMENAT FIGUEROLA

Escric aquesta carta en resposta a algunes de les afirmacions fraudulentas que Sr. Mateu Figuerola va publicar a La Veu de la Segarra el passat 31 de juliol en una llarga entrevista. Atesa l'extensió de les difamacions, em limitaré aquí a tot allò relatiu a la meva suposada expulsió.

El Sr. Figuerola és un mentider. Això ja ha quedat demostrat per l'article digital de rectificació que el 16 de juny de 2009 va publicar el setmanari El Triangle, on la redacció afirmava literalment que Figuerola va mentir. Però aquest ex membre de la PxC ara al Grup Mixt segueix inventant-se històries per tapar-se les vergonyes. No ha tingut prou amb fracassar electoralment en vincular-se als "ultradretans del MSR" (són paraules del mateix Figuerola) i quedar en ridícul quan l'esmentat mitjà de premsa desmentí que Jaume Farrerons s'hagués donat de baixa del partit un dia abans de ser expulsat, sinó que ara, per salvar la cara, Figuerola es veu obligat a canviar la versió falsa dels fets afegint noves fabulacions. És com una fugida endavant. Mentides i només mentides, que s'amunteguen sobre les anteriors en versions contradictòries i incompatibles fins arribar al descrèdit total. El que volem subratllat és que les historietes d'En "Pinotxo" Mateu publicades fins ara sobre la meva marxa del partit són una burla a la intel·ligència de la ciutadania, que aquest regidor menysté quan creu que pot prendre-li el pèl amb total impunitat. Passo a demostrar el que dic amb evidències documentals irrefutables.

Recordem, en efecte, que Figuerola, a la nota de premsa del 14 de febrer de 2009 titulada "Baixa o expulsió de Farrerons del PxCat?", havia afirmat el següent: "El Comitè Executiu del dia 7 de febrer de 2009 formalitza una proposta per expulsar del partit a Jaume Farrerons. La

proposta era per faltes molt greus (tipificades clarament als estatuts de PxCat) comeses per ell. Aquesta proposta fou ratificada unànimement pel Consell Nacional (màxim òrgan de discussió política del partit entre congressos) celebrat aquell mateix dia. Aquesta proposta sols fou aprovada per deixar pales (sic) els comportaments d'aquest senyor, ja que a les vigílies de decidir la proposta d'expulsió, demana la baixa de forma voluntària." La vigília del 7 de febrer és el 6 de febrer, o sigui que Figuerola hauria de disposar d'un e-mail o altre tipus de comunicat de Jaume Farrerons amb aquesta data sol•licitant la baixa, però no el té i, per tant, quan a El Triangle li hi ha demanat, no l'ha pogut presentar i ha quedat en evidència. El que acaba d'explicar a La Veu de la Segarra el 31 de juliol és una història totalment diferent: "Vam fer una reunió del comitè executiu el 24 de gener d'aquest any, i precisament en l'ordre del dia hi figurava la seva expulsió (...) Llavors va ser quan va demanar la baixa definitiva el dia 22, dos dies abans d'aquella reunió. Vam tocar el tema, però no ho vam fer constar com a expulsió, vam acceptar la baixa i prou." En aquesta nova i imaginativa faula –gairebé totes les seves "declaracions a la premsa" ho són, perquè Figuerola menteix compulsivament- la petició de baixa ja no es produeix la vigília del 7 de febrer, sinó el 22 de gener. Un petit canvi de dates! Es tracta de dues narracions difícilment conciliables, no sols per la discordança cronològica, sinó pel fet que en una es diu que Farrerons va ser expulsat i la decisió fou ratificada pel Consell Nacional, i en l'altra es trasllada el dia de la reunió d'expulsió del 7 de febrer al 24 de gener i s'afirma que finalment Jaume Farrerons no fou expulsat. En què quedem, senyor Figuerola? Quina serà la que ens explicarà demà, demostrat ja aquí que tot això és un conte de fades?

La meua versió dels fets era, és i seguirà sent que jo havia dimitit dels meus càrrecs el 13 de gener i donat de baixa del partit el 22 de gener sense cap expedient obert ni amenaça d'expulsió. Com que Figuerola no ha pogut demostrar mai la meua baixa del partit el dia abans de la suposada reunió del 7 febrer, què ha fet? Ha modificat el seu "testimoni" i ha reconegut que jo em vaig donar de baixa el 22 de gener (abans ho negava), però ha "traslladat" la reunió d'expulsió al 24 de febrer de manera que es pugui dir que jo vaig marxar dos dies abans. Quina habilitat la seva! Tanmateix, què passa amb la nota de premsa del 14 de febrer? La pregunta és, efectivament, clara i contundent: si les dates de la nova narració dels fets són certes, per què no les va informar des del principi? Per què va dir primer que la reunió d'expulsió fou el 7 de febrer i ara diu que fou el 24 de gener? Per què va sostenir abans que Jaume Farrerons havia estat expedientat i expulsat, i ara diu que no ha estat expulsat mai? Figuerola, forçat per l'escàndol periodístic que el deixa com un mentider davant de tothom, ha hagut, en efecte, d'endreçar el decorat. Ha patit l'experiència de veure que els ciutadans de Cervera i la Segarra li gressin l'esquena i que El Triangle reconegués que havia mentit, i ara intenta tancar l'immens forat obert en la seva ja nul•la credibilitat política. És tan extrema i desesperada la seva posició de feblesa, que fins i tot promet com un nen petit "no tornar a ficar-se mai amb ningú" (són paraules seves). Només li falta anar a implorar-li perdó al Sr. Juli Lago. La supèrbia del prepotent jau enguany a terra i panxa enlaire. Què és el que està passant? Anem a pams. Figuerola ha aprofitat una entrevista mediàtica per produir les noves cortines de fum que necessita urgentment a fi que el seu projecte sobrevisqui a la crisi personal (manca de

credibilitat) i institucional (fracàs electoral pel pacte públic amb els “neonazis”) que el podreix per dintre. Figuerola, frenètic i rabiós però conscient del desastre, accepta ara que jo em vaig donar de baixa molt abans de la reunió del 7 de febrer, però afegeix, cosa que no havia dit fins a aquest moment, que a principis d’any va mantenir una conversa amb una coneguda del poble a la qual va advertir de la meua expulsió. Ara bé, per què li va dir a una veïna de Cervera el que em podia comunicar a mi oficialment mitjançant un email, una carta o una simple trucada telefònica? La reunió del 24 de gener fou convocada el 8 de gener per email (encara conservo la recepció) i en aquell moment jo encara era membre de l’executiva perquè ni tan sols havia estat publicada la nota de premsa sobre Gaza que provocaria la meua dimissió. Tanmateix, en la convocatòria del 24 de gener no es diu ni una sola paraula sobre l’obertura d’un expedient disciplinari en contra meua. Com havia jo llavors de donar-me de baixa per evitar l’expulsió si ni tan sols existeix la notificació oficial verbal o escrita –legalment preceptiva- del suposat expedient? Per resoldre aquest “petit problema”, Figuerola s’ha inventat una nova historieta. L’anomenarem “historieta de la veïna”. Aquesta és una curiosa manera de comunicar-li un expedient a un alt càrrec d’un partit seriós. Se li diu a la veïna. Fantàstic! Per cert, la conversa amb la Sra. A. S. G., com ha estat ja verificat després de consultar a la persona en qüestió, és real, però molt posterior a la meua baixa voluntària del partit. Perquè la veritat és que després que renunciés als meus càrrecs i marxés, Figuerola, molt preocupat en veure que jo començava a utilitzar la premsa per esbombar les irregularitats internes de la sigla PxCat, em va trucar per telèfon a finals de gener interrompent quatre mesos de silenci i vam parlar de la meua possible tornada, que jo vaig condicionar al compliment del programa d’esquerres i a un canvi en la manera de fer del “president”. Figuerola em va prometre millores i suggerí que m’hauria de tornar a donar d’alta, atès que en aquell moment jo ja no era militant, a la qual cosa no vaig contestar, perquè aquest tema estava condicionat al compliment efectiu –força dubtós- de les esmentades “promeses”. Tanmateix, com que Figuerola, una altra vegada actuant pel seu compte contra el programa aprovat, va publicar el 17 de febrer una nota de premsa defensant el lliure acomiadament dels treballadors, li vaig enviar un email el 25 de febrer ratificant que la meua baixa era definitiva. Jo no he modificat la meua versió dels fets, que els lectors poden contrastar llegint la carta a La Veu de la Segarra “Figuerola, retrat del demagog”(10/4/09).

Quin és el fonament de la nova versió de Figuerola? Segons resulta ja força habitual, no hi ha ni una sola prova del que diu, ens hem de refiar de la seva paraula. No obstant això, Figuerola oblida que aquesta paraula seva no val res des que el El Triangle publicà el que són ja les conclusions canòniques d’aquest escàndol, l’anomenat “cas Farrerons”: “Figuerola mai ha mostrat el document, amb data de 6 o 7 de febrer, en el que Farrerons presenta la dimissió senzillament perquè no existeix i Farrerons mai va fer les declaracions antisemites de les que l’acusa Figuerola. El “cas Farrerons” ha acabat passant factura al Partit per Catalunya” (“El PxCat demostra la seva escassa implantació a Catalunya”, 16 de juny del 2009). El Triangle no em té cap simpatia, prova d’això és el virulent article que va publicar contra mi, però fins i tot aquest setmanari, després d’examinar la documentació existent sobre el cas, s’ha adonat que

Figuerola els va ensarronar, tot plegat amb risc d'esquitxar-los en cas de querella criminal. D'altra banda, la veïna, el darrer recurs desesperat d'En "Pinotxo" Mateu, ha desmentit les dates de la conversa. També es pot comprovar objectivament que la meua dimissió és del 13 de gener de 2009, perquè La Veu de la Segarra la va publicar el 16 de gener en la secció de cartes. Per demostrar que Figuerola ha modificat tot el que deia abans, només cal contrastar les seves declaracions a El Triangle: "Segons detalla Mateu Figuerola, president de PxCat i regidor a Cervera, Farrerons va demanar la baixa del partit la vigília que el comitè executiu n'aprovés l'expulsió" (El Triangle, 17 de març de 2009). Evidentment, això no té res a veure amb el que diu a La Veu de la Segarra el passat 31 de juliol, on s'afirma que l'expulsió no es va dur a terme ("no ho vam fer constar com a expulsió"). Figuerola no tenia cap prova que acredités l'obertura d'un expedient disciplinari i ara sap, gràcies a les meves cartes al director, que davant d'un jutge totes aquestes manipulacions impliquen una falsificació massiva documents la qual, afegida a les injúries i calúrnies que va vessar als mitjans, poden costar-li una condemna penal. On han quedat, en efecte, les meves suposades declaracions antisemites i el meu fantasiós recolzament al terrorisme? On rauen les sancions per faltes molt greus esbombades alegrement a la premsa? D'això ja ni en parla! Escaldat i poruc, ara intenta embolicar la troca i confondre la gent difonent amb menys riscos judicials l'existència d'un fet, la famosa "conversa amb la veïna", que es va produir en realitat ben entrat el febrer, gairebé un mes després de la meua baixa i en el context d'una possible reincorporació meua al partit que no es va arribar a materialitzar mai perquè, un cop més, Figuerola em va tornar a enganyar i el 25 de febrer vaig decidir tallar de soca-rel i definitivament tota relació amb aquest nefast personatge (quan el vaig trucar, el molt covard no gosava posar-se telèfon). És a partir d'aquest moment, arraconada ja tota possibilitat d'un acord pacífic, que Figuerola comença la campanya de difamacions contra Jaume Farrerons per tal desacreditar-lo, de manera que no pugui informar els ciutadans sobre la trista "veritat oculta" del "PxCat". Recordem també, per concloure, el que va dir Eduard Pallerola, regidor de la PxC a Sant Martí de Riucorb: "Els que coneixem a Mateu Figuerola, ja saben que una de les seves grans virtuts han estat sempre les mentides, el seu protagonisme, la seva incapacitat de treball i el seu a afany de poder" (La Mañana, 27/9/2007). En perspectiva i a la vista de tot el que ha passat després, podem afirmar que Pallerola i Anglada no mentiren sobre Mateu Figuerola i que aquest, atesa l'evidència de la seva impostura, és ja un individu moralment inhabilitat per a exercir un càrrec públic. En definitiva, un cadàver polític.

Jaume Farrerons

Ex secretari de premsa, estudis i programes del Partit per Catalunya

L'Escala, 22 d'agost de 2009